

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Mirar enlaira

Ens diu l'Evangeli de sant Marc que un dia Jesús, abans de ser endut al cel, s'aparegué als onze i els envià a tot el món a anunciar la Bona Nova de l'Evangeli (Mc 16,15). Aquesta és, sens dubte, la missió principal de l'Església, és a dir, de la comunitat cristiana, de tots i cada un dels batejats.

Es tracta d'anunciar la Bona Notícia al món, la gran notícia encara desconeguda per molts: que Déu ens estima, que ha enviat el seu Fill al món fet home, que aquest Fill ha donat la seva vida per nos-

altres, és a dir per tu i per mi, i que ha ressuscitat i ha estat glorificat al cel, assegut a la dreta de Déu. Però no va anar al cel per desentendre's de nosaltres, no ens ha deixat, continua present perquè ens ha enviat el seu Esperit Sant i ens assegura: «Jo seré amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20).

L'Ascensió del Senyor al cel, que avui celebrem, és la culminació de la seva missió. Havia vingut del Pare i torna al Pare, i encomana als seus deixebles de continuar aquesta mateixa missió seva, que

tots els homes i dones de la terra coneguin el Pare. I això és el que anomenem evangelització, que vol dir comunicar l'Evangeli, la Bona Notícia, impregnar el món sencer de la Bona Notícia.

Podríem dir, per tant, que la festa de l'Ascensió és la festa de l'evangelització perquè és la festa de l'enviament, encara que faltava que vingués l'Esperit Sant per donar l'impuls definitiu a aquesta missió: «Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra» (Ac 1,8).

Nosaltres hem rebut el testimoni dels Apòstols i la força de l'Esperit Sant. Com és, doncs, que ens costa tant sortir de nosaltres mateixos, dels nostres costums, dels nostres criteris? Com és que seguim sovint en el «sempre s'ha fet així...» i som incapaços de buscar noves formes de fer arribar el missatge de Jesús als altres? Pot ser que no ens acabem de creure que Jesús ha ressuscitat i ens envia al món?

No és possible creure les paraules de les Sagrades Escriures sense humilitat i fe. I aquest, pot ser, és el problema principal del món actual. Ens falta fe perquè ens falta humilitat, ens creiem forts i poderosos, autosuficients, pensem que no necessitem a Déu, més aviat ens fa nosa, no necessitem ningú que ens ensenyi el que hem de fer. Anem per la vida mirant a terra, mirant-nos els peus, els nostres interessos, i ens hem oblidat de mirar cap al cel. Si ho féssim descobriríem que en som de petits i de pobres. Descobriríem els núvols, el cel, els cims de les muntanyes, descobriríem que hi ha una altra Vida per damunt nostre. La porta de la fe és la humilitat i la confiança en Aquell que ens parla en el més profund del nostre cor, diguem-li: «Pare nostre que esteu en el cel...» (Mt 6,9).

ENTREVISTA

Viure Taizé

ANNA RIERA OTZET

Del 14 al 17 d'abril, 42 estudiants de Blanquerna (URL) i quatre acompanyants van compartir l'experiència de viure amb els monjos de Taizé. Van participar a les pregàries de la comunitat i a reflexions bíbliques, i també van fer dinàmiques de reflexió amb tot l'alumnat. L'Anna Riera, alumna d'educació infantil de la Facultat Blanquerna FPCEE i coordinadora del viatge —que és el primer cop que l'organitzen—, que havia anat a Taizé diverses vegades amb la seva família i amb joves de la parròquia de La Garriga, fa una valoració molt positiva de l'experiència.

Què ha representat per a tu el viatge?

Per a mi ha estat un enriquiment molt bonic. Malauradament, el nostre dia a dia no ens convida a poder parlar d'aquelles coses que ens inquieten o que ens fan feliços. Poder compartir aquest viatge ha estat un moment per poder conèixer diferents realitats en àmbits personals, espirituals i professionals, tot compartint aspectes de la nostra vida, sense el sentiment de sentir-nos jutjades. A més, també ha estat un obrir d'ulls per poder veure la bellesa de la vida que ens envolta.

Què és el que més us ha impactat de l'espiritualitat de Taizé?

La manera de viure-la i de compartirla. Per a mi, Taizé viu l'espiritualitat d'una manera senzilla, des de la humilitat i el respecte a totes les persones. Aquesta senzillesa es veu reflectida a totes les seves pregàries a través del silenci i els cants, perquè a través de tot això es crea una comunitat i es dona sentit a les pregàries de cadascú.

Sents que la teva fe s'ha enfortit arran del viatge?

Crec que ha estat una oportunitat per poder connectar i poder tornar a sentir. Per a mi, Taizé, és font d'inspiració i d'agraïment. Considero que he tornat amb el cor i l'esperit ple d'agraïment, amb ganes de voler tenir moments de silenci i pregària, i de viure amb senzillesa com fan els germans. Crec que la meua fe ha agafat forces per poder estimar amb moltes ganes i poder donar sense esperar rebre, tal com feia Jesús.

Oscar Bardají i Martin

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

La salut, també, font de llibertat

Quan parlem de la poca cura en l'alimentació —en les menges i en els horaris—, del nivell d'adquisició dels hàbits higiènics, de ritmes de treball aclaparadors, de la qualitat i la quantitat de descans, de l'ús i abús de determinades substàncies, dels esforços poc mesurats, de l'automedicació..., ben segur que ens venen a la memòria exemples propis i d'altri que ho poden il·lustrar. El nostre cos, company per a tota la vida, és una delicada obra d'enginyeria que hem de conèixer i del qual hem de tenir cura convenientment perquè ens ajudi a viure i créixer en llibertat. Les persones, des de la valoració joiosa del do de la vida, com un do gratuït, i des de l'acceptació i estimació de la pròpia realitat física, hem de valorar, també, el propi cos i tenir-ne la cura convenient i adequada. Des de ben petits, ens hi han d'ajudar l'adquisició dels coneixements i dels hàbits necessaris perquè aquesta acceptació i cura sigui ben real.

Cal fomentar una forma de vida equilibrada i mesurada pel que fa a l'exercici físic i a l'intel·lectual, a l'alimentació i a la cura personal. Crear el seguit d'hàbits higiènics, alimentaris, de conducta que ajuden a portar

una vida sana, a no alterar el normal funcionament del cos, a defugir substàncies i situacions perilloses i a crear una actitud crítica, responsable i solidària davant sol·licitacions exteriors negatives, Esforçar-se en aquest sentit és estimar-se per créixer en llibertat. Convé, doncs, que tinguem cura del propi cos i una sana preocupació que ens faci pensar i lluitar per la salut dels qui viuen al nostre entorn. Preocupació per contribuir a configurar un medi social que fomenti la salut; respectar les normes i els principis generals que ho faciliten. Preocupació per aquells que, lluny o a prop, no tenen recursos suficients al seu abast; exercitar la solidaritat mitjançant l'ajuda econòmica i la cooperació personal, si és possible. Preocupació per aquells que per la causa i el motiu que sigui han perdut la salut; fer-los costat, compartir el seu dolor i el seu temps. Construir entre tots un món ben humà, tant de bo de mesures humanes.

Recordem l'Evangeli: «S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el portà a la seva pròpia cavalcadura, el duagué a l'hostal i se'n va ocupar» (Lc 10,34). Tot un programa d'actuació.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La presencia del Señor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

Los apóstoles vieron al Señor que se elevaba hacia el cielo «hasta que una nube se lo quitó de la vista» (Ac 1,9). Recordamos que, según la Escritura, la nube es signo de la presencia de Dios: signo que revela y vela la gloria de la divinidad. Con la Ascensión, Jesús no se ausentó sino que desapareció de la vista; desaparece, sí, de la vista de los apóstoles, pero para estar presente de otro modo, más íntimo, dentro de ellos.

San Juan Pablo II dijo (1998) que en el corazón de ellos, no estaba «la melancolía de un adiós, sino el gozo por la certeza de una presencia renovada». Jesús se mantiene presente a los ojos del corazón, «se libera de los límites del espacio y del tiempo, para hacerse presente al hombre de todos

los tiempos y lugares, y ofrecerles a todos el don de la salvación».

También nosotros vivimos la alegría de contar con su presencia. Por la acción del Espíritu Santo, Jesús nos enseñó a reconocerlo, él está presente en la palabra del Evangelio, en los sacramentos y en la Iglesia.

Escuchemos y seamos sus testigos, vivamos la fe poniéndola en práctica en nuestra vida de cada día. Él quiere hacerse visible a través de todos los bautizados y los creyentes. Él está con nosotros, dentro de nosotros; todos los días, hasta el fin del mundo.

Que María nos ayude y acompañe para influir eficazmente en la sociedad y en la cultura contemporánea y vivir la fraternidad.

Lectures de la missa diària i santoral

13. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ac 19,1-8 / Sl 67 / Jn 16,29-33]. Mare de Déu de Fátima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Betharram; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg, fund. Salesianes (FMA 1872).

14. ■ Dimarts [Ac 1,15-17,20-26 / Sl 112 / Jn 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26). Santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. □ Dimecres [Ac 20,28-38 / Sl 67 / Jn 17,11b-19]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia. Sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufrasi, bisbe i mr.

16. □ Dijous [Ac 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jn 17,20-26]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; sant Germer, bisbe.

17. □ Divendres [Ac 25,13-21 / Sl 102 / Jn 21,15-19]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics. Santa Restituta, vg.

18. □ Dissabte [Ac 28,16-20,30-31 / Sl 10 / Jn 21,20-25]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr. Sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona. Sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari, de Reus.

19. ■ † Diumenge vinent, diumenge de Pentecosta (lit. hores: 3a setm.) [Ac 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7,12-13 / Jn 20,19-23]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856). Sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Cirraca.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunint amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra».

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel».

Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

(Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservats l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

(La 2a lectura d'avui també pot ser Ef 4,1-13).

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

(Mc 16,15-20)

En aquell temps, Jesús s'aparegué als onze i els digué: «Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangelí. Els qui creuran i es faran batejar, se salvaran; els qui no creuran, seran condemnats. Els qui hauran cregut faran miracles com aquests: expulsaran dimonis pel poder del meu nom, parlaran llenguatges nous; si agafen serps amb les mans o beuen metzines no els faran cap mal, els malalts a qui hauran imposat les mans, es posaran bons». Jesús, el Senyor, després de parlar-los, fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells se n'anaren a predicar per tot arreu, i el Senyor hi cooperava confirmant la predicació de la paraula amb els miracles que la seguïen.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguarden que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samària y "hasta el confín de la tierra". Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que os ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios

(Ef 1,17-23)

Hermanos:

El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

(La 2.ª lectura de hoy también puede ser Ef 4,1-13).

✠ Conclusión del santo Evangelio

según san Marcos (Mc 16,15-20)

En aquel tiempo, se apareció Jesús a los once y les dijo: «Id al mundo entero y proclamad el Evangelio a toda la creación. El que crea y sea bautizado se salvará; el que no crea será condenado. A los que crean, les acompañarán estos signos: echarán demonios en mi nombre, hablarán lenguas nuevas, cogerán serpientes en sus manos y, si beben un veneno mortal, no les hará daño. Impondrán las manos a los enfermos, y quedarán sanos». Después de hablarles, el Señor Jesús fue llevado al cielo y se sentó a la derecha de Dios. Ellos se fueron a predicar por todas partes, y el Señor cooperaba confirmando la palabra con las señales que los acompañaban.

COMENTARI

«Aneu per tot el món i prediqueu la Bona Nova»

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Durant tot el temps de Pasqua hem centrat la nostra atenció en la Resurrecció de Jesús, que sempre hem de tenir present. Però ara, la seva presència, visible i palpable, ja no continua de la mateixa manera. Podem recordar aquelles paraules que Jesús va dirigir a Tomàs: «Per què has vist has cregut?», i tot seguit afegeix: «Feliços els que creuran sense haver vist». Nosaltres no veiem físicament a Jesús, vivent i ressuscitat. Els nostres ulls corporals no el capten, però sabem que és realment present en la nostra vida i en les nostres comunitats de fe.

L'Ascensió del Senyor marca l'inici d'un altre moment de la Història de la Salvació. El pas físic i terrenal de la missió de Jesús, s'ha acabat. Comença la missió de la comunitat —de l'Església—, que amb la força d'Esperit Sant ens mostra a Jesús Gloriós i Ressuscitat, la seva persona i tot el seu missatge.

En temps de la vida pública de Jesús, moltes persones es van quedar enlluernades pels signes externs —els miracles i les guaricions—, que el Senyor realitzava pels camins i pobles del seu país; però no van captar ni entendre el missatge espiritual i de fe que els comunicava.

Potser, a nosaltres també ens pot passar; volem veure amb realitats concretes i materials, senyals evidents que mostrin que som afavorits per la nostra fe. I si això no és així, ens podrien sortir aquelles expressions populars que diuen: «sembla que Déu no m'escolta», tant com li he demanat!, «no sé perquè em serveix resar i tenir fe», què li he fet a Déu, perquè em castigui d'aquesta manera! No s'ha entès el que resem en l'oració del Parenostre: «faci's la vostra voluntat».

Dins de les nostres limitacions i pobreses, Jesús ens dona una gran missió, un encàrrec fonamental: «Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova». Aquells primers deixebles, enmig de les seves pors, dificultats, i persecucions, se n'anaren a predicar per tot arreu.

Sant Pau prega a Déu, que concedeixi als cristians «els dons espirituals d'una comprensió profunda de la revelació de Jesucrist». Pau no vol cristians esporuguits, sinó ben formats, valents i compromesos per a l'obra salvadora de Jesucrist. Persones plenes de confiança en el Senyor, que viuen i actuen, «com si haguessin vist l'invisible». L'han vist amb els ulls de la fe.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diuenge 12 i dilluns 13 de maig.

Aplec de Sabadell de la Mare de Déu de la Salut al seu santuari. El dilluns, el Sr. Bisbe presidirà la Missa a les 11.30 h.

Dimecres 15 de maig, a les 13 h.

El Sr. Bisbe presideix la Missa a la comunitat de la Companyia de Maria de Cardedeu amb motiu dels 75 anys de la canonització de santa Joanna de Lestonnac. / **A partir de les 16 h.**, pregària dels seminaristes de Terrassa amb els relíquies de sant Tomàs d'Aquino al monestir de Sant Domènec de Guzmán de Sant Cugat del Vallès.

Dijous 16 de maig, a les 18 h.

El Sr. Bisbe fa la benedicció de la clínica psicològica Support de la UIC a l'Hospital General de Catalunya.

Divendres 17 de maig, a les 20.30 h.

Escola de pregària a Sant Pere d'Oc-tavià de Sant Cugat del Vallès.

Dissabte 18 de maig, a les 10 h.

Trobada de diaques permanents al Seminari. / **A partir de les 19 h.**, confirmacions a la parròquia de Sant Sadurn de Montornès del Vallès.

Diuenge 19 de maig, a les 9.30 h.

El Sr. Bisbe presideix la Missa del Rocío a Can Petit de Terrassa. / **A partir de les 18 h.**, Trobada diocesana del Laïc a la sala capitular de la Catedral. / **A partir de les 20 h.**, el Sr. Bisbe presi-

deix la Missa de la Solemnitat de Pentecosta a la Catedral, amb motiu de la festa titular i la Jornada diocesana de l'Acció Catòlica i l'Apostolat Seglar.

Notícies

Benedicció d'un monòlit del Dr. Guardiet.

El dissabte 27 d'abril, Mn. Joaquim Meseguer, rector de Sant Pere de Rubí, benefi i inaugurarà un nou monòlit a la carretera de l'Arrabassada, en el lloc on fou martiritzat el beat Josep Guardiet, rector de Rubí. L'acte va comptar amb la presència dels membres de l'Associació d'Amics del Dr. Guardiet i autoritats i representants dels consistoris de Sant Cugat del Vallès i Rubí. Josep Guardiet fou martiritzat a l'inici de la Guerra Civil l'any 1936. L'Església el va beatificar en una solemne cerimònia a Tarragona juntament amb 521 màrtirs més l'any 2013.

Trobada d'adolescents de la diòcesi a Sabadell.

El divendres 3 de maig, a la tarda, l'escola Mare de Déu de la

Salut a la ciutat de Sabadell va acollir la trobada trimestral per a adolescents que organitza la Delegació de Joventut. A l'inici de la trobada, el bisbe Salvador es va fer present i es va dirigir als adolescents convidant-los a participar aquest estiu al campament «Be Apostle» que tindrà lloc a finals del mes de juliol.

Agraïment a les Carmelites Missioneres a Terrassa.

Les RR. Carmelites Missioneres van reconèixer a la Gna. Joana Gràtià Fabré, que va néixer fa 200 anys, col·laboradora del P. Palau i fundadora de la primera comunitat de la congregació a Terrassa. L'acte central va ser el 4 de maig amb la presència del bisbe Salvador, que va beneir un plafó commemoratiu. La comunitat actualment dirigeix l'escola Santa Teresa de Jesús, al costat de la parròquia de Sant Pere.

Jornada de Laïc.

La primera Jornada del Laïc a la Diòcesi de Terrassa,

organitzada per la Delegació General del Laïc, Família i Vida, serà el 19 de maig a la Catedral, presidida per Mons. Salvador Cristau. Inclourà paraules del Sr. Bisbe, missatge pel Dia de l'Apostolat Seglar, reflexions al Sínode, pregàries de Vespres i l'Eucaristia. No cal inscripció prèvia, però s'agraeix notificar assistència a: laicat@bisbatdeterrassa.org.

Confirmacions

Parròquia de Santa Maria de Cardedeu (27/04/2024)

Parròquia de Sant Esteve de Castellar del Vallès (28/04/2024)

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Mirar hacia arriba

Nos dice el Evangelio de san Marcos que un día Jesús, antes de ascender al cielo, se apareció a los once y los envió al mundo entero, a anunciar la Buena Nueva del Evangelio (Mc 16,15). Ésta es sin duda la misión principal de la Iglesia, es decir, de la comunidad cristiana, de todos y cada uno de los bautizados.

Se trata de anunciar la Buena Noticia al mundo, la gran noticia todavía desconocida por muchos: que Dios nos ama, que ha enviado a su Hijo al mundo hecho hombre, que este Hijo ha dado su vida por nosotros, es decir por ti y por mí, y que ha resucitado y ha sido glorificado en el cielo, sentado a la derecha de Dios. Pero no fue al cielo para desentenderse de nosotros, no nos ha dejado, sigue presente porque nos ha enviado su Espíritu Santo y nos asegura: «Yo estaré con vosotros día tras día hasta el fin del mundo» (Mt 28,20).

La Ascensión del Señor al cielo, que hoy celebramos, es la culminación de su misión. Había venido del Padre y regresa al Padre, y encomienda a sus discípulos continuar esta misma misión suya: que todos los hombres y mujeres de la tierra conozcan al Padre. Y esto es lo que llamamos evangelización, que significa comunicar el Evangelio, la Buena Noticia, impregnar el mundo entero de la Buena Noticia.

Podríamos decir, por tanto, que la fiesta de la Ascensión es en cierto modo la fiesta de la evangelización porque es la fiesta del envío, aunque faltaba que viniera el Espíritu Santo para dar el impulso definitivo a esta misión: «Cuando el Espíritu Santo vendrá sobre vosotros recibiréis una fuerza que os hará testimonios míos en Jerusalén, en todo el país de los judíos, en Samaria y hasta los límites más lejanos de la tierra» (Hch 1,8).

Nosotros hemos recibido el testimonio de los Apóstoles y la fuerza del Espíritu Santo. ¿Por qué, pues, nos cuesta tanto salir de nosotros mismos, de nuestras costumbres, de nuestros criterios? ¿Por qué seguimos a menudo en el «siempre se ha hecho así...» y somos incapaces de buscar nuevas formas de hacer llegar el mensaje de Jesús a los demás? ¿Acaso no nos acabamos de creer que Jesús ha resucitado y nos envía al mundo?

No es posible creer las palabras de las Sagradas Escrituras sin humildad y fe. Y éste puede que sea el problema principal del mundo actual. Nos falta fe porque nos falta humildad, nos creemos fuertes y poderosos, autosuficientes, pensamos que no necesitamos a Dios, más bien nos molesta, no necesitamos a nadie que nos enseñe lo que debemos hacer. Vamos por la vida mirando al suelo, mirando nuestros pies, nuestros intereses, y nos hemos olvidado de mirar hacia el cielo. Si lo hiciéramos descubriríamos que somos pequeños y pobres. Descubriríamos las nubes, el cielo, las cimas de las montañas, descubriríamos que hay otra Vida por encima de nosotros. La puerta de la fe es la humildad y la confianza en Aquel que nos habla en lo más profundo de nuestro corazón, digámosle: «Padre nuestro que estás en los cielos...» (Mt 6,9).

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

